



**PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW**

DELEGATURA w ŁODZI

Ul. Piotrkowska 120

90-006 Łódź

Tel. (0-42) 636-36-89, Fax (0-42) 636-07-12

E-mail: lodz@uokik.gov.pl

RŁO/61-18()/08/TD-

Łódź, dnia 30 października 2008 r.

DECYZJA Nr RŁO 51/2008

I. Na podstawie art. 28 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz. U. Nr 50, poz. 331, zm. Dz. U. Nr 99, poz. 660, Nr 171, poz. 1206) – zwana dalej: „ustawa o okik”, stosownie art. 33 ust. 6 tej ustawy i § 7 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 17 lipca 2007 r. w sprawie właściwości miejscowej i rzeczowej delegatur Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (Dz. U. z 2007 r., Nr 134, poz. 939), po przeprowadzeniu postępowania w sprawie stosowania praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów wszczętego z urzędu przeciwko Justynie Witczak zam. w Aleksandrowie Łódzkim, prowadzącej działalność gospodarczą pod nazwą Prywatne Przedszkole „ALA” w Łodzi, ul. Romanowska 55i/1, 91-174 Łódź,

– działając w imieniu Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów:

po uprawdopodobnieniu stosowania przez tego przedsiębiorcę **praktyki naruszającej zbiorowe interesy konsumentów** o której mowa w art. 24 ust. 1 i 2 pkt 1 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów, polegającej na stosowaniu postanowienia wzorców umowy, które zostało wpisane do rejestru postanowień wzorców umowy uznanych za niedozwolone, o którym mowa w art. 479⁴⁵ ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. – Kodeks postępowania cywilnego (Dz. U. Nr 43, poz. 296, z późn. zm.), we wzorcu umowy pn. „Umowa przyjęcia dziecka do przedszkola” o następującej treści:

„Dziecko może być usunięte z listy uczestników przedszkola, gdy Rodzice nie uiścili opłaty za pobyt dziecka w przedszkolu do 5-go dnia nieopłaconego miesiąca”,

i przyjęciu zobowiązania ww. przedsiębiorcy do zaniechania zarzucanej praktyki naruszającej zbiorowe interesy konsumentów poprzez usunięcie ze wzorca umowy kwestionowanego postanowienia umownego oraz wprowadzenie stosownych aneksów do umów obowiązujących,

nakłada się na przedsiębiorcę Justynę Witczak zam. w Aleksandrowie Łódzkim, prowadzącą działalność gospodarczą pod nazwą Prywatne Przedszkole „ALA” w Łodzi, ul. Romanowska 55i/1, 91-174 Łódź obowiązek wykonania tego zobowiązania w terminie 14 dni od dnia uprawomocnienia się niniejszej decyzji, poprzez:

- a) wprowadzenie zmian we wzorcu pn. „Umowa przyjęcia dziecka do przedszkola” zgodnie z przyjętym zobowiązaniem wyrażonym w piśmie z dnia 21 sierpnia 2008 r. (data wpływu do Urzędu: 27 sierpnia 2008 r.) w zakresie objętym zarzutem w niniejszym postępowaniu, oraz

- b) wycofanie z istniejących już w obrocie prawnym umów postanowienia kwestionowanego przez Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w niniejszym postępowaniu.

II. Na podstawie art. 28 ust. 3 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz. U. Nr 50, poz. 331 ze zm. Dz. U. Nr 99, poz. 660, Dz. U. Nr 171, poz. 1206) oraz stosownie do art. 33 ust. 6 tej ustawy i § 7 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 17 lipca 2007 r. w sprawie właściwości miejscowej i rzeczowej delegatur Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (Dz. U. Nr 134 poz. 939)

– działając w imieniu Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów:

nakłada się na przedsiębiorcę Justynę Witczak zam. w Aleksandrowie Łódzkim, prowadzącą działalność gospodarczą pod nazwą Prywatne Przedszkole „ALA” w Łodzi, ul. Romanowska 55i/1, 91-174 Łódź, obowiązek złożenia sprawozdania o stopniu realizacji przyjętego zobowiązania oraz doręczenia dowodów na okoliczność wprowadzenia zmian do stosowanego wzorca „Umowy przyjęcia dziecka do przedszkola” i poinformowania rodziców lub prawnych opiekunów dzieci uczęszczających do Prywatne Przedszkole „ALA” w Łodzi, o wynikających z przyjętego zobowiązania zmianach w obowiązujących umowach lub na okoliczność podpisywania nowych umów zgodnie z nowym wzorcem umowy, w terminie 21 dni od dnia uprawomocnienia się niniejszej decyzji.

Uzasadnienie

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (dalej: Prezes Urzędu) w ramach planowanego badania wzorców umów stosowanych przez przedsiębiorców prowadzących działalność polegającą na świadczeniu usług przedszkolnych przeprowadził postępowanie wyjaśniające, w trakcie którego uzyskał wzorzec „Umowy przyjęcia dziecka do przedszkola” stosowany w obrocie z konsumentami przez Justynę Witczak zam. w Aleksandrowie Łódzkim, prowadzącą działalność gospodarczą pod nazwą Prywatne Przedszkole „ALA” w Łodzi, ul. Romanowska 55i/1, 91-174 Łódź (zwana dalej: „Przedsiębiorca”)

W wyniku analizy tego dokumentu wszczęto Postanowieniem Nr 1/61-18/08 z dnia 25 kwietnia 2008 r. postępowanie w sprawie podejrzenia stosowania, przez Justynę Witczak zam. w Aleksandrowie Łódzkim, prowadzącą Prywatne Przedszkole „ALA” w Łodzi, ul. Romanowska 55i/1, 91-174 Łódź, praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów polegających na stosowaniu we wzorcu umowy postanowienia wpisanego do rejestru postanowień wzorców umowy uznanych za niedozwolone, o którym mowa w art. 479⁴⁵ ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. – Kodeks postępowania cywilnego, o treści:

„Dziecko może być usunięte z listy uczestników przedszkola, gdy Rodzice nie uiścili opłaty za pobyt dziecka w przedszkolu do 5-go dnia nieopłaconego miesiąca”,

zamieszczonego we wzorcu umowy pn.: „Umowa przyjęcia dziecka do przedszkola”, co może stanowić naruszenie art. 24 ust. 1 i 2 pkt 1 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów.

Pełnomocnik Przedsiębiorcy odniósł się do zarzutu podniesionego w niniejszym postępowaniu odpowiadając na zarzuty przedstawione w odrębnej sprawie (RŁO-62-5/08/TD). Pełnomocnik poinformował, iż nie podziela opinii Urzędu, wskazując, iż kwestionowany zapis nie może być oceniany w aspekcie niedozwolonej klauzuli umownej wobec treści art. 385¹ § 1 zdanie drugie KC. Zdaniem pełnomocnika Przedsiębiorcy bowiem zapis ten jest jednoznacznie sformułowany i dotyczy głównych świadczeń stron, tj.

obowiązku świadczenia pieniężnego ze strony konsumenta oraz obowiązku opieki nad dzieckiem po stronie kontrahenta konsumenta. Pełnomocnik Przedsiębiorcy wskazał ponadto *a contrario* na przykład okoliczności przewidzianych przez art. 385³ pkt 22. Przepis ten określa, iż niedozwolonym postanowieniem umownym jest postanowienie, które przewiduje obowiązek wykonania zobowiązania przez konsumenta mimo niewykonania lub nienależytego wykonania zobowiązania przez jego kontrahenta. Intencją Przedsiębiorcy było zatem najprawdopodobniej odniesienie tego przepisu chroniącego interesy konsumenta do sytuacji przewidzianej kwestionowanym postanowieniem wzorca umowy mówiącym o ochronie równoważnych interesów kontrahenta konsumenta w przypadku nie wykonania zobowiązania przez konsumenta.

W piśmie z dnia 21 sierpnia 2008 r. (data wpływu do Urzędu: 27 sierpnia 2008 r.) pełnomocnik Przedsiębiorcy poinformował o zmianie treści podlegającego ocenie wzorca umowy poprzez skreślenie zapisu uznanego przez Urząd jako tożsamy z klauzulą wpisaną do rejestru postanowień wzorców umów uznanych za niedozwolone. Oświadczył również, iż zawierające powyższą zmianę aneksy zostaną przedłożone rodzicom po rozpoczęciu roku szkolnego.

Prezes Urzędu ustalił następujący stan faktyczny:

Przedsiębiorca Justyna Witczak zam. w Aleksandrowie Łódzkim prowadzi działalność gospodarczą pod nazwą Przedszkole Prywatne „ALA”, ul. Romanowska 55 I lok. 1 w Łodzi na podstawie wpisu do ewidencji działalności gospodarczej prowadzonej przez Burmistrza Gminy Aleksandrów Łódzki pod numerem 8929. Prowadzona przez Przedsiębiorcę placówka przedszkolna wpisana jest do ewidencji szkół niepublicznych prowadzonej przez Prezydenta Miasta Łodzi.

Zasady działania tej placówki zostały zawarte w „Statucie Przedszkola Prywatnego ALA” opracowanym przez przedsiębiorcę i wprowadzonym w życie w dniu 25 września 2007 r. (dowód: karty 23-23), jak również „Regulaminie Przedszkola Prywatnego ALA” (dowód: karty 8-12). Przedsiębiorca zawiera z konsumentami umowy o świadczenie usług w oparciu o wzorzec umowy „Umowa przyjęcia dziecka do przedszkola” (dowód: karta 7), regulujące wzajemne prawa i obowiązki prowadzącego przedszkole, pracowników przedszkola i konsumentów korzystających z jego usług.

Analiza wskazanych wyżej dokumentów pozwoliła na postawienie przedsiębiorcy zarzutu naruszenia zbiorowych interesów konsumentów poprzez zamieszczenie w stosowanym w obrocie z konsumentami wzorcu „Umowa przyjęcia dziecka do przedszkola” postanowienia, którego tożsama treść została wpisana do Rejestru postanowień wzorców umowy uznanych za niedozwolone:

- § 9 – „*Dziecko może być usunięte z listy uczestników przedszkola, gdy Rodzice nie uiścili opłaty za pobyt dziecka w przedszkolu do 5-go dnia nieopłaconego miesiąca*” (dowód: karta nr 7),

- co może stanowić naruszenie art. 24 ust. 1 i ust. 2 pkt 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów.

Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów w Warszawie uznał za niedozwolone postanowienie zapis o treści:

- poz. 726 w rejestrze niedozwolonych postanowień umownych: *Nieusprawiedliwione zaleganie z uiszczeniem chesnego lub innych opłat spowoduje skreślenie z listy studentów*” (wyrok SOKiK z dnia 27 lutego 2006r. sygn. akt. XVII Amc 105/04).

W piśmie z dnia 21 sierpnia 2008 r. (data wpływu do Urzędu: 27 sierpnia 2008 r.) pełnomocnik Przedsiębiorcy poinformował o zmianie treści podlegającego ocenie wzorca umowy poprzez skreślenie zapisu uznanego przez Urząd jako tożsamy z klauzulą wpisaną do rejestru postanowień wzorców umów uznanych za niedozwolone. Oświadczył również, iż zawierające powyższą zmianę aneksu zostaną przedłożone rodzicom po rozpoczęciu roku szkolnego (dowód: karta nr 33).

Mając na uwadze zebrany materiał dowodowy, Prezes Urzędu zważył:

Zgodnie z art. 24 ust. 2 ustawy o okik przesłankami zaistnienia zakazanej praktyki naruszającej zbiorowe interesy konsumentów są:

- 1) działanie przedsiębiorcy,
- 2) noszące znamiona bezprawności,
- 3) godzące w zbiorowy interes konsumentów.

Ad 1.

Zgodnie z przepisem art. 4 pkt 1 ustawy o okik ilekroć w ustawie jest mowa o przedsiębiorcy rozumie się przez to przedsiębiorcę w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz.U. z 2007 r., Nr 155, poz. 1095) – zwana również: „ustawa SDG”.

Art. 2 ustawy SDG definiuje działalność gospodarczą jako zarobkową działalność wytwórczą, handlową, budowlaną, usługową oraz poszukiwanie, rozpoznawanie i eksploatacja zasobów naturalnych, a także działalność zawodową wykonywaną w sposób zorganizowany i ciągły. Przedsiębiorcą w rozumieniu art. 4 ust. 1 tej ustawy to osoba fizyczna, osoba prawna i jednostka organizacyjna nie będąca osobą prawną, której odrębna ustawa przyznaje zdolność prawną - wykonująca we własnym imieniu działalność gospodarczą. Ponadto, zgodnie z art. 14 ust. 1 oraz ust. 2 ustawy SDG przedsiębiorca będący osobą fizyczną może podjąć działalność gospodarczą po uzyskaniu wpisu do ewidencji działalności gospodarczej.

Justyna Witczak zam. w Aleksandrowie Łódzkim jest przedsiębiorcą wpisanym pod numerem 8929 do ewidencji działalności gospodarczej prowadzonej przez Burmistrza Gminy Aleksandrów Łódzki i prowadzi działalność gospodarczą pod nazwą Przedszkole Prywatne „ALA” w Łodzi. Prezes Urzędu stwierdził zatem, że Justyna Witczak zam. w Aleksandrowie Łódzkim jest przedsiębiorcą w rozumieniu art. 4 pkt 1 ustawy o okik.

Ad 2.

Bezprawność to sprzeczność zachowania z przepisami prawa oraz z zasadami współzycia społecznego. Chodzi więc o sprzeczność z szeroko rozumianym porządkiem prawnym jako całością. Bezprawność jest czynnikiem o charakterze obiektywnym, niezależnym od wystąpienia szkody czy od zamiaru podmiotu dopuszczającego się działań bezprawnych.

W niniejszej sprawie działanie przedsiębiorcy, polegające na stosowaniu postanowień wzorców umów wpisanych do rejestru niedozwolonych postanowień umownych, należy uznać za bezprawne nie tylko ze względu na fakt zdefiniowania w art. 24 ust. 2 pkt 1 ustawy o okik określonej praktyki naruszającej zbiorowe interesy konsumentów. O bezprawności tegoż działania przesądza również rozszerzona skuteczność wyroku w sprawie o uznanie postanowień umownych za niedozwolone, co wynika z art. 479⁴³ k.p.c. Ze względu na rozszerzoną skuteczność wyroku, klauzule spełniają funkcję podobną do przepisów prawa, zaś posługiwanie się nimi w kontaktach z konsumentami jest zakazane.

Wzorce umów stosowane przez przedsiębiorców w kontaktach z konsumentami

podlegają szczególnej kontroli. Wzorzec umowy to doktrynalne określenie wszelkich jednostronnie przygotowanych z góry przed zawarciem umowy, gotowych klauzul umów w postaci warunków umów, ich wzorów, regulaminów, statutów itp. (E. Łętowska, *Prawo umów konsumenckich*, C.H. Beck 2002, s. 292).

W systemie polskiego prawa cywilnego ustawodawca przewidział instytucję abstrakcyjnej kontroli wzorców umownych, realizowanej w drodze postępowania o uznanie postanowień wzorca umowy za niedozwolone. Zgodnie ze stanowiskiem Sądu Apelacyjnego w Warszawie (wyroki: z dnia 29 września 2005 r., sygn. akt: VI Aca 381/05; z dnia 16 listopada 2005 r., sygn. akt VI Aca 473/05), „celem postępowania w sprawach o uznanie postanowień wzorca umowy za niedozwolone jest tzw. abstrakcyjna kontrola wzorców, dokonana w oderwaniu od konkretnej umowy, zaś wyrok uwzględniający powództwo przez uznanie postanowień wzorca umowy za niedozwolone i zakazanie ich stosowania ma, zgodnie z art. 479⁴³ k.p.c., od chwili wpisania do odpowiedniego rejestru, skutek także wobec osób trzecich.(...)”.

Co więcej, Sąd Najwyższy w uchwale z dnia 13 lipca 2006 r. (Sygn. akt III SZP 3/06) wskazał, iż stosowanie postanowień wzorców umów o treści tożsamej z treścią postanowień uznanych za niedozwolone prawomocnym wyrokiem Sądu Okręgowego w Warszawie – Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów i wpisanych do rejestru, o którym mowa w art. 479⁴⁵ § 2 k.p.c. może być uznane w stosunku do innego przedsiębiorcy za praktykę naruszającą zbiorowe interesy konsumentów. Sąd Najwyższy uznał również, iż jeżeli Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów uzna określoną klauzulę za niedozwoloną w wyniku przeprowadzonej kontroli abstrakcyjnej i zostanie ona wpisana do rejestru, o którym mowa w art. 479⁴⁵ § 2 k.p.c., praktyki naruszającej zbiorowe interesy konsumentów dopuszcza się każdy z przedsiębiorców, który wprowadza do stosowanych klauzul zmiany o charakterze kosmetycznym, polegające np. na przestawieniu szyku wyrazów lub zmianie użytych wyrazów, jeżeli zmiany te nie prowadzą do zmiany istoty klauzuli.

Tak więc, dokonując oceny treści postanowień umownych wykorzystywanych przez przedsiębiorców we wzorcach umownych należy wykorzystywać reguły interpretacji wykształcone w nauce prawa i praktyce orzeczniczej. Stąd też, niedozwolone będą takie postanowienia umów, które mieszczą się w „hipotezie” klauzuli wpisanej do rejestru, której treść zostanie ustalona w oparciu o dokonaną jej wykładnię. Nie jest zatem konieczna dokładna, literalna identyczność klauzuli wpisanej do rejestru i klauzuli z nią porównywanej.

W niniejszej sprawie Prezes Urzędu zakwestionował jeden zapis zamieszczony w wykorzystywanym przez przedsiębiorcę wzorcu „Umowa przyjęcia dziecka do przedszkola” z uwagi na jego tożsamość z klauzulą wpisaną do Rejestru postanowień wzorców umowy uznanych za niedozwolone.

W ocenie Prezesa Urzędu, zapis § 9 wzorca „Umowy przyjęcia dziecka do przedszkola” o treści: „*Dziecko może być usunięte z listy uczestników przedszkola, gdy Rodzice nie uiścili opłaty za pobyt dziecka w przedszkolu do 5-go dnia nieopłaconego miesiąca*” jest tożsamy z zapisem uznanym wyrokiem Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów z dnia 27 lutego 2006r. sygn. akt. XVII Amc 105/04 za zakazany w obrocie z konsumentami, o treści: „*Nieusprawiedliwione zaleganie z uiszczeniem czesnego lub innych opłat spowoduje skreślenie z listy studentów*” i wpisanym do Rejestru postanowień wzorców umów uznanych za niedozwolone z dniem 29 maja 2006 r. pod numerem 726.

W uzasadnieniu wyroku Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów (zwany dalej: „SOKIK”) stwierdził, że zapisy wpisane do rejestru klauzul zakazanych naruszają dobre obyczaje i rażąco naruszają interesy konsumentów tj. art. 385¹ kc.

Art. 385¹ § 1 kodeksu cywilnego stanowi, że postanowienia umowy zawieranej z konsumentem nie uzgodnione indywidualnie nie wiążą go jeżeli kształtują jego prawa i obowiązki w sposób sprzeczny z dobrymi obyczajami, rażąco naruszając jego interesy (niedozwolone postanowienia umowne).

Konsument jako słabsza strona stosunku prawnego stając wobec przedsiębiorcy – profesjonalisty podlega szczególnej ochronie. W szczególności naruszają w sposób rażący interesy konsumentów działania przedsiębiorcy sprzeczne z przepisami prawa. Art. 491 kc stanowi, że gdy jedna ze stron dopuszcza się zwłoki w wykonaniu zobowiązania z umowy wzajemnej, druga strona może wyznaczyć jej odpowiedni dodatkowy termin do wykonania zobowiązania z zaznaczeniem, że w razie bezskutecznego upływu wyznaczonego terminu będzie uprawniona do odstąpienia od umowy. Chociaż powyższy przepis posiada charakter dyspozytywny, tzn. zależny od woli stron, to jednak zdaniem SOKiK, jego treść jest powszechnie stosowana w obrocie gospodarczym i stanowi jeden z jego dobrych obyczajów. Powyższe potwierdza również choćby wyrok Sądu Apelacyjnego w Katowicach z dnia 5 stycznia 2000 r. (sygn. akt IAcA 817/99), w którym sąd orzekł, iż „*sama zwłoka w spełnieniu świadczenia nie daje podstaw do odstąpienia od umowy w świetle art. 491 § 1 kc, który warunkuje jego skuteczność od wyznaczenia drugiej stronie odpowiedniego, dodatkowego terminu*”.

Zauważyć należy, że w przypadku rozwiązania umowy ze skutkiem natychmiastowym mamy do czynienia z nierównością stron kontraktu – analogicznej możliwości nie posiada konsument. Wzorzec „Umowy przyjęcia dziecka do przedszkola” określa w § 10, iż „*umowę może rozwiązać każda ze stron z zachowaniem miesięcznego okresu wypowiedzenia z zastrzeżeniem od 1 następnego miesiąca*”.

Z uwagi na powyższe Prezes Urzędu uznał, że jakkolwiek porównywane zapisy nie są literalnie identyczne to jednak wywierają identyczny skutek dla konsumenta i dlatego uznać należy, że zapisy te są tożsame. Zarówno zapis stosowany przez Przedsiębiorcę, jak i zapis uznany przez SOKiK za niedozwolone postanowienie umowne są tożsame w skutkach, bowiem przyznają jednej stronie umowy prawo do rozwiązania umowy bez wezwania dłużnika do spełnienia ciążącego na nim obowiązku zgodnie z regulacjami zawartymi w kodeksie cywilnym.

Uwzględniając powyższe należy uznać, iż kwestionowany zapis wzorca Umowy przyjęcia dziecka do przedszkola” stosowanego przez Przedsiębiorcę mieści się zarówno w „hipotezie”, jak i „sankcji” wymienionej klauzuli wpisanej do Rejestru. Tym samym uprawdopodobniono, iż spełniona została przesłanka bezprawności działania Przedsiębiorcy, polegającego na stosowaniu w obrocie konsumenckim postanowień wzorców umów, które zostały wpisane do rejestru postanowień wzorców umowy uznanych za niedozwolone.

Należy przy tym podkreślić, iż Prezes Urzędu nie podziela argumentacji Przedsiębiorcy przedstawionej w piśmie będącym ustosunkowaniem się Przedsiębiorcy do postawionego zarzutu. Wbrew twierdzeniu Przedsiębiorcy, treść kwestionowanego postanowienia wzorca umowy nie określa głównych świadczeń stron umowy (w tym ceny lub wynagrodzenia) w sensie przepisu art. 385¹ § 1 zdanie drugie KC. Określa natomiast okoliczności i warunki jego spełnienia. Podlega tym samym w ocenie Prezesa Urzędu sankcji art. 385¹ § 1 k.c.

Ad 3.

Trzecia z wymienionych wyżej przesłanek jest spełniona, gdy dane działanie przedsiębiorcy godzi w interesy konsumentów, jako zbiorowości, gdyż ustawa o ochronie

konkurencji i konsumentów chroni interesy nieograniczonej liczby konsumentów, których nie da się zidentyfikować. Z takim przypadkiem mamy do czynienia w niniejszej sprawie. Działanie przedsiębiorcy prowadzącego prywatne przedszkole godzi w interesy ogółu obecnie korzystających z jego usług konsumentów, ale także każdego potencjalnego konsumenta, który zdecyduje się zawrzeć z tym przedsiębiorcą umowę o korzystanie z usług przedszkola w oparciu o wzorzec umowy zawierający kwestionowane postanowienie. Naruszane przy tym interesy konsumentów nie mają jednostkowego charakteru, ale są wspólne dla z góry nieustalonej zbiorowości konsumentów. Należy zatem stwierdzić, iż spełniona została trzecia z przesłanek uznania działania przedsiębiorcy za praktykę naruszającą zbiorowe interesy konsumentów.

W związku z powyższym uprawdopodobniono, iż działanie przedsiębiorcy stanowi praktykę naruszającą zbiorowe interesy konsumentów, wymienioną w art. 24 ust. 1 i 2 pkt 1 ustawy o okik.

Wobec powyższego, Prezes Urzędu orzekł jak w pkt I sentencji.

Zgodnie z art. 28 ustawy o okik, jeżeli w toku postępowania w sprawie praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów zostanie uprawdopodobnione – na podstawie okoliczności sprawy, informacji zawartych w zawiadomieniu lub innych informacji będących podstawą wszczęcia postępowania z urzędu - że przedsiębiorca stosuje praktykę, o której mowa w art. 24 ustawy, a przedsiębiorca, któremu zarzucane jest naruszenie tego przepisu, zobowiąże się do podjęcia lub zaniechania określonych działań zmierzających do zapobieżenia tym naruszeniom, Prezes Urzędu może, w drodze decyzji, nałożyć obowiązek wykonania zobowiązania.

W opinii Prezesa Urzędu, w niniejszej sprawie spełnione zostały przesłanki do wydania decyzji na podstawie art. 28 ust. 1 ustawy o okik. Okoliczności sprawy uprawdopodobniają stosowanie przez Przedsiębiorcę praktyki naruszającej zbiorowe interesy konsumentów, polegającej na posługiwaniu się w obrocie konsumenckim wzorcem umowy zawierającym postanowienie wpisane do rejestru postanowień uznanych za niedozwolone. Przedsiębiorca zobowiązał się do zapobieżenia wskazanym powyżej naruszeniom poprzez zmiany we wzorcu umowy zgodnie z oświadczeniem przedstawionym w piśmie z dnia 21 sierpnia 2008 r. (data wpływu do Urzędu: 27 sierpnia 2008 r.) oraz wycofania z istniejących w obrocie prawnym umów postanowienia kwestionowanego w niniejszym postępowaniu w drodze aneksowania obowiązujących umów. Po przyjęciu ww. zobowiązania Prezes Urzędu nałożył na Przedsiębiorcę obowiązek jego wykonania do dnia 30 września 2008 r.

Zaproponowana przez Przedsiębiorcę zmiana podlegającego ocenie wzorca umowy – polegająca na wykreśleniu kwestionowanego postanowienia umownego – uwzględnia w ocenie Prezesa Urzędu obowiązujące przepisy prawa, w szczególności art. 385 i nast. k. c. i może zostać wprowadzona do obrotu.

Na podstawie art. 28 ust. 3 ustawy o okik Prezes Urzędu nałożył na Przedsiębiorcę obowiązek złożenia sprawozdania o stopniu realizacji przyjętego zobowiązania oraz doręczenia do dnia 6 października 2008 r. dowodów na okoliczność wprowadzenia zmian do stosowanego wzorca „Umowy przyjęcia dziecka do przedszkola” i poinformowania rodziców lub prawnych opiekunów dzieci uczęszczających do Prywatne Przedszkole „ALA” w Łodzi, o wynikających z przyjętego zobowiązania zmianach w obowiązujących umowach lub na okoliczność podpisywania nowych umów zgodnie z nowym wzorcem umowy.

Wobec powyższego, Prezes Urzędu orzekł jak w pkt II sentencji.

Stosownie do treści art. 81 ust. 1 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów w związku z art. 479²⁸ § 2 ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. Kodeks

postępowania cywilnego (Dz. U. z 1964 r. Nr 43, poz.296, ze zm.) - od niniejszej decyzji przysługuje odwołanie do Sądu Okręgowego w Warszawie – Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w terminie dwutygodniowym od dnia jej doręczenia, za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów - Delegatura w Łodzi.

Z upoważnienia
Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji
i Konsumentów

Dyrektor Delegatury

Barbara Romańczak-Graca

Otrzymuje:
Jacek Turczak
Radca Prawny
Biuro Obsługi Prawnej „Radca”
Al. Kościuszki 80/82 p. 409
90-437 Łódź

pełnomocnik przedsiębiorcy:
Justyna Witczak